

Így nézne ki ma a Toyota legnagyobb legendája

A Toyota 2000GT minden szempontból korának egyik legfejlettebb sportkocsija volt. Ha a cég ma kívánna négy kerékre állítani egy hasonlóan előremutató modellt, az valahogy így nézhetne ki.

Egyetlen más japán veterán sportautónak sem jutott ki annyi (jól megérdemelt) figyelem, mint a hatvanas évek végén bemutatott, sajnálatosan rövid ideig és kis darabszámban gyártott Toyota 2000GT-nek.

A modell 1967 és 1970 között, mindössze 351 példányban készült a Yamaha Motors iwatai üzemében, és közvetlen összehasonlításban a kor legkiválóbb sportautóit is megizzasztotta. A kupé hatalmasat lendített a márka megítélésén, így bár a modell gyártása és értékesítése alighanem veszteséges volt, örökre felhelyezte a Toyotát az elsővonalbeli autógyártók térképére.

Ma, fél évszázaddal később ismét nehéz volna érdemi hasznot remélni egy exkluzív sportautótól, ám ez nem jelenti azt, hogy arculati szempontból ne volna érdemes piacra dobni egy ultramodern technológiákat felvonultató szupersportkocsit. Ideális esetben egy ilyen modell egyszerre tisztelgne a nagy előd előtt, és mutatna utat az egész autóiparnak, ahogy annak idején a 2000GT is tette.

Az biztos, hogy az alábbi koncepciót jegyző *Nirmit Soni* rendelkezik egy ilyen léptékű projekt megvalósításához szükséges széles kulturális tapasztalattal és globális látásmóddal. Az indiai származású, de Németországban élő és alkotó ipari formatervező pályafutása során a Tatától kezdve az Opelig számos márkánál dolgozott vezető dizájnernként. Nirmitet még a 2010-es évek elején, Japánban kezdte el foglalkoztatni a legendás Toyota újraalkotásának gondolata, ám végül csak most, közel egy évtizeddel később dolgozta ki a terveket.

Az autó pontosan megvalósítja az elvárt kettősséget, hidat verve a múlt és egy lehetséges jövő közé. A bura mögé rejtett kerek fényszórók, a mélyen húzódó motorházfedél mellett kiemelkedő kerékdobok és az optikailag hangsúlyos far pontosan idézik a nagy előd stílusát, anélkül, hogy egyszerűen lemásolnák az eredeti vonalakat.

Az utasfülke hátrafelé elkeskenyedik, és kackiás (jelen esetben állítható) légterelőben ér véget, miközben a hátsó lökhárító önálló életet él, és impozáns, erőteljes idomként biztosítja a funkcionális diffúzorhoz szükséges teret. A dupla kerek hátsó lámpákról sem feledkezett meg a tervező.

Az autó legizgalmasabb részlete azonban az, ami nincs a képeken. A kipufogócső hiánya lehet akár figyelmetlenség is, ám valószínűbbnek tűnik, hogy Nirmit Soni az autóipar

fejlődési irányát ismerve emissziómentes szupersportkocsiként teremtené újjá a 2000GT-t.

Egészen pontosan hidrogén üzemanyagcellás szupersportkocsiként, amely az akkumulátoros villanyautóknál jóval kedvezőbb tömeggel és villámgyors tankolással biztosíthatna hosszan tartó, kompromisszumok nélküli vezetési élményt.

Habár a nyilvánosan hozzáférhető hidrogéntöltő infrastruktúra ma még világszerte erősen korlátozott, a versenypályákon könnyen telepíthető volna egy-egy töltőpont, lehetővé téve a különleges autó zavartalan használatát, addig marad a modernkori 2000GT virtuális élvezete.

Fotók: *Nirmit Soni* (<https://www.behance.net/gallery/105313703/Toyota-2000GT-Hommage>)

Forrás:

<https://news.smartermedia.hu/nemzetkozi-hirek/igy-nezne-ki-ma-toyota-legnagyobb-legend-aja>